

Po ukončení války, zániku rakousko-uherské monarchie a vzniku Československé republiky se Blažíček s velkým nasazením a nadšením pustil do práce. Maloval a vystavoval jak doma, tak za hranicemi, v Evropě i v Americe. Hned ve dvacátých letech uskutečnil několik svých velkých výstav.

V tomto období se v Blažíčkově tvorbě poprvé objevuje Slovensko. V roce 1919 přijal pozvání hraběte Pankráce (Pongráce) na zámek Krasňany a statkářů Paroubka a Schustera na Kočovce nedaleko Nového Mesta nad Váhom, kteří měli najaté honitby na panství hraběte Rakovského. S oběma šlechtici se Blažíček spřátelil a několikrát se sem vracel na letní i zimní malířské, ale také lovecké pobyty. Tehdy poprvé navštívil Bratislavu a poznal další části Slovenska. Vytvořil zde řadu krajinářských prací i záznamů interiérů kostelů.⁹²

V témž roce o prázdninách pobývali manželé Blažíčkovi jako hosté továrníka Otto Kretschmera (1875–1945) v Nové Pace. Interiér zdejšího barokového klášterního chrámu Nanebevzetí Panny Marie (č. k. 207, 208) Blažíček zachytil na téměř desítku pláten, stejně tak jako procesí (č. k. 216), které z něj vycházelo. Místní krajina jej inspirovala k vytvoření řady studií vesnic v okolí hradu Pecka i parku kolem Kretschmerovy vily.⁹³

V roce 1920 byl Blažíček svým obrazem zastoupen na Bienále v Benátkách, kde neušel pozornosti: „*z vystavujících našich malířů nejčastěji lze slyšet pochvalné zmínky o Brázdovi, v Římě žijícím, a Blažíčkovi [...]*“⁹⁴

Počátkem dvacátých let se objevil v Blažíčkově tvorbě nový impulz inspirovaný umělcovým členstvím v Sokole, kde byl veřejně aktivním členem a podporovatelem. V roce 1920 namaloval monumentální figurální plátno *Nástup žen Sokolek* (č. k. 222), zachycující výjev ze VII. všesokolského sletu v Praze. Obraz doprovází příhoda, kterou malíř zažil s odstupem čtyř let. V dubnu následujícího roku odcestovali zástupci pražské městské rady na návštěvu Paříže a jako dar městu s sebou vezli uvedený Blažíčkův obraz, k němuž dobový tisk poznamenal: „[...] *Je veliká škoda, že toto dílo nebylo ukázáno aspoň v Praze. Protože je v něm pro radost dalekých věků budoucích umělecky zaznamenána syntéza barevného a jásavě radostného vzletu, vtěleného do sokolských cvičení, jmenovitě do písně nezapomenutelné neděle 27. června 1920, kterou rozšuměl rej ztépilých těl ženských při prostných cvičeních.*“⁹⁵

⁹² ANG, F. OB, kart. 8, Místa pobytu a práce 1908–1940.

⁹³ ANG, F. OB, kart. 8, Místa pobytu a práce 1908–1940.

⁹⁴ ANG, F. OB, kart. 8, novinové články, *Lidové noviny*, 17. 8. 1920.

⁹⁵ ANG, F. OB, kart. 8, novinové články, *Národní demokracie*, 14. 4. 1921.

47., 48. O. Blažiček lovcem, 1919–1920, s. sb.

49. Lovecký lístek O. Blažička, 1933, ANG

50. Blažiček na honu v Michalovicích, 1927, s. sb.

51. O. Blažiček: VII. všesokolský slet v Praze na Letné (Nástup žen Sokolek), 1920, Musée Carnavalet – Paris, č. k. 222

Když Blažiček v roce 1925 cestoval po Francii, chtěl toto své dílo zhlédnout. Svůj zážitek s hledáním obrazu popsal v dopise adresovaném magistrátu hl. města Prahy. *„Vážený pane vrchní rado! V této době, kdy čtu v novinách o slavnostech v Nîmes, o srdečném vítání a počtách zástupců naší zlaté Prahy, vzpomínám si na nedávnou dobu, kdy ještě větší okamžiky prožívala delegace naší metropole v Paříži. Bylo to při odevzdání obrazu všesokolského sletu věnovaného Prahou Paříži. Poslyšte, co Vám o tomto obrazu, jako symbolu tehdejší pohnuté a nezapomenutelné chvíle, povím. Zajel jsem si letos do Paříže, abych studoval „kumšty“ tam nahromaděné, a není divu, že jsem si také vzpomněl podívat se, kde visí můj obraz. Jak se mému „verku“⁹⁶ daří? Na radnici s nevšední ochotou uvedl nás zřízenec či úředník do sálu, kde podobné dary při slavnostních příležitostech věnované chovány jsou, ale ocitnuvše se tam, obrazu jsme nenašli. Tedy za ním dál.*

⁹⁶ Tj. dílu.